

hen med denne Paragraf, uden at de to andre Love ere gaaede igjennem, saa er den et Krav paa os, der tvinger disse Love frem i en mere eller mindre heldig Skikkelse. Det er, som sagt, ikke min Mening at ville kaste nogen Skygge paa disse Love, der endog ved første Blik ere forekomne mig at være ikke uheldige; men jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa det rette Forhold imellem dem og den Lov, som nu er til Behandling. Jeg troer, at naar de to andre Love ere vedtagne, har det mindre Vigtighed, om Nævningeshystemet gennemføres i det første Dieblis, og det er meget muligt, at det, at Offentlighed og Mundtlighed indføres, før Nævninger overalt tillaltes — thi jeg mener, at man kan indføre Nævninger lidt efter lidt —, vil være til Nytte for selve Nævningeshystemet. Det forekommer mig, at dettes hurtige Indførelse, før Domstolene, Advokaterne og Folket have været forberedte derpaa, paa flere Steder har ført til, at selve Nævningeshystemet ikke er bleven anerkjendt, som den fortjente det, at man endog i længere Tid har været misfornøjet dermed, og at man oftere er kommen tilbage deraf.

Justitsministeren: Naar man foretager en omfattende Reform af Retspleien, forekommer det mig, at det vilde være i højeste Grad betænkeligt at blive staaende paa Halvveien, men man vilde paa en forunderlig Maade blive staaende paa Halvveien, dersom man alene vilde indføre Mundtlighed og Offentlighed i Strafferetsfager, medens man lod Alt, hvad der staar i Forbindelse med Civil-Retspleien, staa uberørt, hvilket netop ogsaa er det, der under tidligere Forhandlinger her i Thinget og i Udvalget har fundet Modstand. Jeg troer desuden, at det ærede Medlem overvurderer de Fordele, der vilde være forbundne ved at blive staaende paa denne Halvvei, hvis Grændser i Grunden vilde være meget knapt afstukne, og at de Mangler, der vilde fremtræde ved at stride raskere ind paa Reformens Vej, ere blevne overvurderede; thi at man hos os skulde mangle de fornødne Lovværke, Dommere, der med Held kunde lede Nævningernes Forhandlinger, troer jeg er en aldeles ugrundet Frygt. Naar der blot er personlig Dygtighed tilstede

og Folk, som ere vant til med Friskhed at bevæge sig i de Forhold, der er Spørgsmaal om — og paa at finde saadanne, gaaer Loven ved sine Bestemmelser ud — vil det heller ikke mangle dem paa Evne til ogsaa at kunne optræde offentligt med Hensyn til det Hverv, der bliver dem paalagt. En saadan Frygt vil desuden til enhver Tid kunne gjøre sig gjældende, thi selv efterat man har indført Offentlighed og Mundtlighed og har ladet denne vise sig virksom i kortere eller længere Tid, vil man altid komme tilbage til den Omstændighed, at den Deel af Folket, der skal danne Nævningerne, ikke endnu vil være i Besiddelse af den Modenhed, som vil være fornøden for i den Retning at kunne tilfredsstille Forbringerne. Man maa tage Hensyn til, at det er den hele Udvikling af det friere Liv, som danner Opgangsskolen ogsaa med Hensyn til Alt det, der skal lede hen til den større Deelagtighed i de Forretninger, som vedrøre det offentlige Liv, og der er allerede gennem den Udvikling, som har fundet Sted, lagt et saa godt Grundlag derfor, at jeg ikke troer, der vil kunne næres nogen Tvivl om, at der jo paa det vil kunne dannes en Nævningeindretning, som vil vise sig frugtbringende. Hentydningen til, at man kunde vedtage de to andre Love, som ere opførte paa Dagsordenen for idag, uden derfor at gaae nærmere ind paa Nævningeloven, troer jeg ikke er heldig. Det er ganske rikt, at man kan sondre den dømmende Myndighed fra Forvaltningen, uden at denne Forandring behøver at knytte sig til Nævningeindretningen; men det har netop været Opgaven ved Uarbejdelsen af Lovudkastene, at Afstillelsen fuldstændigt pasfede ind i hele det System, som Nævningeloven skal slaa fast, og man vil i Grunden kun behøve at kaste Diet paa Indholdet af disse to Lovudkast for at se, at de baade i den ene og i den anden Retning netop knytte sig til de Forhold, paa hvis heldige Udvikling Nævningeloven er bygget. Vil man nu sige, at man jo kan gjøre saadanne Forandringer ved disse Lovudkast, at man sjermer de Hensyn, som ere tagne til Nævningeshystemet, saa vil jeg svare, at man derved foregriber en Foranstaltning, hvis Forandring igjen vil være forbunden med overveieude Ulemper, naar man kommer til den Overbe-